

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 14CoP/200/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1725200083
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bundzel
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:1725200083.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bundzela a sudcov JUDr. Róberta Foltána a JUDr. Kristíny Srnkovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: A. B., nar. XX.XX.XXXX a C. B., nar. XX.XX.XXXX, obe v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, pracovisko Senec, so sídlom Krátka 1, Senec, deti rodičov - matky D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XX, F., prechodne bytom G. XX, F. a otca H. A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XX, F., v konaní zastúpeného advokátom JUDr. Ivanom Jánošíkom, so sídlom Klincova č. 37, Bratislava, v konaní o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok č. k. 51P/1/2025-245 zo dňa 31.07.2025, takto

rozhodol:

Odvolačný súd uznesenie súdu prvej inštancie m e n í tak, že do právoplatného skončenia konania o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom A. a C. vedeného na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 51P/218/2024 je otec oprávnený sa stýkať s oboma maloletými deťmi v každom párnom kalendárom týždni od pondelka 08:00 hod. do nasledujúceho nepárneho pondelka 08:00 hod. s výnimkou vianočných sviatkov, Silvestra v roku 2025 a Nového roku 01.01.2026, počas ktorých je otec oprávnený sa s maloletými deťmi stýkať v čase od 25.12.2025 od 13:00 hod. do 26.12.2025 do 18:00 hod. a v čase od 31.12.2025 od 18:00 hod. do 01.01.2026 do 13:00 hod. s tým, že otec si maloleté deti v stanovenú dobu prevezme a matke po ukončení styku odovzdá v školskom zariadení, ktoré maloleté deti navštevujú a v prípade, ak sa maloleté deti v stanovenú dobu nebudú nachádzať v školskom zariadení, tak v mieste bydliska matky. Matka je povinná maloleté deti v stanovenom čase na styk s otcom riadne pripraviť.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. nariadil neodkladné opatrenie, na základe ktorého je otec oprávnený sa s maloletými deťmi A. a C. stretávať každým párnym kalendárnym týždni od pondelka od 08:00 hod do nasledujúceho nepárneho pondelka do 08:00 hod. s výnimkou jarných, veľkonočných, letných a vianočných prázdnin vyhlásených vyhláškou Ministerstva školstva, vedy, výskumu a mládeže SR (ďalej len „Vyhláška MŠVVaM SR“); v každom párnym roku počas jarných školských prázdnin vyhlásených Vyhláškou MŠVVaM SR v čase od prvého dňa prázdnin od 08:00 hod do pondelka nasledujúceho po prázdninách do 08:00 hod.; v každom nepárnom roku počas veľkonočných prázdnin vyhlásených Vyhláškou MŠVVaM SR v čase Zeleného štvrtka od 08:00 hod. do utorka nasledujúceho po Veľkonočnom pondelku do 08.00 hod.; počas letných školských prázdnin vyhlásených Vyhláškou MŠVVaM SR od 15.07. od 10:00 hod. do 01.08. do 10:00 hod.; od 15.08. od 10:00 hod. do 31.08. do 10:00 hod.; v každom párnym roku počas vianočných prázdnin vyhlásených Vyhláškou MŠVVaM SR v čase od 25.12. od 09:00 hod do 01.01. nasledujúceho roka do 09:00 hod.; v každom nepárnom roku počas vianočných prázdnin vyhlásených Vyhláškou MŠVVaM SR v čase pred začiatkom vianočných prázdnin od 08:00 hod do 25.12 do 09:00 hod.; v každom nepárnom roku počas vianočných prázdnin vyhlásených Vyhláškou MŠVVaM SR v čase od 01.01. nasledujúceho roka od

09:00 hod. do prvého vyučovania po ukončení prázdnin do 08:00 hod. s tým, že matke uložil povinnosť maloleté deti na styk riadne pripraviť.

Výrokom II. súd prvej inštancie určil, že neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode, vedeného na prvoinštančom súde pod sp. zn. 51P/218/2024 a výrokom III. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Rozhodol tak o návrhu otca, ktorým sa domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, aby súd prvej inštancie na čas trvania konania o rozvod manželstva a úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode upravil styk otca s maloletými deťmi tak, že otec bude oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi každý páry kalendárny týždeň od pondelka od 08:00 hod. do nasledujúceho nepárneho pondelka do 08:00 hod., počas jarných prázdnin každý páry kalendárny rok od prvého dňa jarných prázdnin od 08:00 hod. do pondelka nasledujúceho po prázdninách do 08:00 hod., počas veľkonočných prázdnin každý nepáry kalendárny rok od štvrtka predchádzajúceho Veľkonočnému piatku od 08:00 hod. do prvého pracovného dňa po školských prázdninách do 08:00 hod., počas vianočných sviatkov každý nepáry kalendárny rok od posledného dňa školského vyučovania od 08:00 hod. do 25.12. do 09:00 hod., od 01.01. od 09:00 hod. do prvého pracovného dňa po vianočných školských prázdninách do 08:00 hod., každý páry kalendárny rok od 25.12. od 09:00 hod. do 01.01. do 9:00 hod., počas letných prázdnin každý kalendárny rok od 15.07. od 10:00 hod. do 01.08. do 10:00 hod., a od 15.08. od 10:00 hod. do 31.08. do 10:00 hod. s tým, že miestom prevzatia a odovzdania maloletých detí je školské zariadenie, ktoré navštevujú a ak nie je možné maloleté deti prevziať a odovzdať v školskom zariadení, je miestom prevzatia a odovzdania maloletých detí miesto bydliska odovzdávajúceho rodiča.

3. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil aplikáciou ust. § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) a ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1 a ods. 2 písm. d), § 326 ods. 1, § 329 ods. 1 a ods. 2, § 330 ods. 1 a § 331 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

4. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí dôvodil, že pri rozhodovaní vychádzal z aktuálnej správy kolízneho opatrovníka ako aj zo správy z poradensko-psychologického procesu a dospel k záveru, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný a naliehavý právny záujem na jeho nariadenie je daný. Uviedol, že za daných okolností je potrebné upraviť pomery medzi rodičmi v zmysle práva otca stretávať sa s maloletými deťmi, ktoré poskytne maloletým pocit istoty a stabilizuje režim starostlivosti. Zo správy kolízneho opatrovníka mal preukázané, že naďalej sú obaja rodičia dostatočne kompetentní realizovať starostlivosť o maloleté deti, ktoré majú vytvorené citové väzby na oboch rodičov. Poukázal na vyjadrenie maloletých detí v rámci pohovoru, aby si oni mohli určiť, s ktorým rodičom a kedy budú tráviť spoločný čas. Vzhľadom na to, že situácia v rodine sa nestabilizovala a medzi rodičmi prebiehajú konflikty ohľadom úpravy styku, rozhodol tak ako je uvedené vo výroku napadnutého uznesenia.

Konštatoval, že každý rodič má právo budovať si vzťah so svojim dieťaťom a podieľať sa na jeho výchove bez ohľadu na to, či rodičia spolu žijú alebo nie, ktoré skutočnosti je však možné docieľiť len pri realizovaní styku s dieťaťom. Dodal, že ťažkosti pri realizácii styku jedného rodiča s maloletým dieťaťom nemôžu spôsobovať obmedzenie styku. Uviedol, že za predpokladu, že medzi rodičmi je dohoda vylúčená, resp. nedá sa realizovať z dôvodu nespolupráce jedného z rodičov, je potrebné, aby súd stanovil pravidlá a stabilizoval situáciu. Stotožnil sa s návrhom otca, ktorý vzhliadol za súladný so záujmom maloletých detí a tiež s ustálenou rozhodovacou činnosťou súdov pri úprave styku rodiča s dieťaťom inštitútom neodkladného opatrenia.

Záverom dal do pozornosti prebiehajúce konanie vo veci samej, v ktorom sa bude realizovať patričné objektívne dokazovanie, stranám bude umožnené vyjadriť sa na pojednávaní a na základe výsledkov dokazovania, ktoré prekračuje rámec neodkladného opatrenia, rozhodne vo veci samej. Podotkol, že rozhodnutie o neodkladnom opatrení nie je konečným rozhodnutím, ktoré by nemohlo byť zmenené, resp. potvrdené rozhodnutím vo veci samej. Neodkladné opatrenie vychádza z pomerov a okolností, ktoré existujú v čase rozhodovania. Mal za to, že rozsah úpravy styku otca s maloletými deťmi do budúcnosti bude závisieť od výsledkov dokazovania vo veci samej.

5. O trovách konania prvoinštančný súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

6. Uznesenie súdu prvej inštancie napadla riadnym a včasným odvolaním matka s poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. b), d) a h) CSP. Namietala, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za nedostatočne odôvodnené, pričom z jeho odôvodnenia nevyplýva, ktoré dôkazy považoval súd za relevantné pri posúdení podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia, ani spôsob akým ich vyhodnotil. Žiadala napadnuté uznesenie prvoinštančného súdu zrušiť z dôvodu nezákonnosti. Uviedla, že kvôli problematickému vzťahu s otcom, u ktorého má stále evidovaný trvalý pobyt (v tejto súvislosti uviedla, že jej už viackrát zadržal, neodovzdal a ani ju neinformoval o tom, že jej bola doručená poštová zásielka) dňa 24.06.2024 splnomocnila spoločnosť KUČERKOVÁ ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA s.r.o. na jej zastupovanie v konaní o rozvoде manželstva a úprave rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvoде ako aj na prijímanie všetkých doručovaných písomností v súvislosti s predmetnými konaniami. Uviedla, že dňa 12.08.2024 prostredníctvom svojej právnej zástupkyne podala návrh na rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvoде, ktorému konaniu bola pridelená sp. zn. 51P/218/2024. Dňa 10.01.2025 podal otec návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorému bola pridelená sp. zn. 51P/1/2025, a to v čase, keď už v predmetnej veci pojednával súd. Vyjadrila názor, že ak sa návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podáva pred konaním vo veci samej, ide o samostatné konanie, avšak ak sa návrh podáva už počas prebiehajúceho konania vo veci samej, ide o rozhodnutie v rámci tohto konania, nie samostatné konanie, pri ktorom sa osobitné splnomocnenie nevyžaduje. Preto považuje splnomocnenie udelené právnej zástupkyňe za platné a účinné aj na predmetné konanie. Uviedla, že ani ona a ani jej právna zástupkyňa nemajú vedomosť o tom, že by im v predmetnej veci neodkladného opatrenia bola doručená výzva od súdu prvej alebo druhej inštancie a daná možnosť vyjadriť sa k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 329 ods. 1 CSP. Dodala, že jej právna zástupkyňa bola splnomocnená na všetky úkony súvisiace s konaním o úprave rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, a preto považuje predmetné napadnuté uznesenie za súčasť konania, na ktoré bola splnomocnená. Vyjadrila názor, že v danej veci mala byť právna zástupkyňa zo strany súdu informovaná o všetkých podstatných úkonoch, aby mohla riadne hájiť jej procesné práva, čo sa však nestalo. Mala za to, že súd jej nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

S poukazom na ust. § 325 ods. 1 CSP uviedla, že prvoinštančný súd vychádzal z nesprávneho posúdenia veci. Uviedla, že na nariadenie neodkladného opatrenia bolo potrebné splniť zákonnú podmienku naliehavosti, aby sa predišlo ohrozeniu práv a záujmov maloletých detí, pričom ochrana záujmov maloletých detí musí byť vždy prvoradá a nie je možné prihliadať na záujmy jedného alebo druhého rodiča. Poukázala na nález Ústavného súdu SR III. ÚS 422/2021 zo dňa 13.01.2011. Vyjadrila názor, že súd nemôže danú podmienku považovať za splnenú iba z dôvodu, že sa otec domáhal ochrany prostredníctvom neodkladného opatrenia bez riadneho preukázania toho, že mu je styk s maloletými deťmi zamedzený alebo je záujem maloletých detí ohrozený. Poukázala na rozhodnutie Okresného súdu Rožňava sp. zn. 8P/94/2022, zo dňa 28.06.2022, v ktorom súd konštatoval, že ak maloleté dieťa nie je ohrozené na živote a zdraví, nebola splnená podmienka naliehavosti pri nariadení neodkladného opatrenia. Tvrdí, že v odôvodnení napadnutého uznesenia absentuje vysvetlenie naliehavej a nevyhnutnej dočasnej úpravy pomerov, nakoľko styk otcovi s deťmi bol umožňovaný počas celej doby a zároveň vždy rešpektovala vôľu maloletých detí tráviť čas s otcom a nikdy im v tom nebránila, preto styk nepovažuje za dôležité upravovať inštitútom neodkladného opatrenia. Otcovi nebol zamedzený kontakt s deťmi, trávil s nimi čas v jeho domácnosti pravidelne, pretože si ich striedajú v päťdňových intervaloch počas celej doby, odkedy po jeho fyzickom útoku a vyhrážkach, ktoré sa udiali za prítomnosti maloletých detí, opustila spoločnú domácnosť.

Ďalej uviedla, že ani model striedania maloletých detí v päťdňových intervaloch nie je najvhodnejším riešením, avšak z dôvodu vyhrážok otca políciou naň pristúpila v snahe vyhnúť sa situáciám, ktoré vystavujú deti veľkej psychickej záťaži. Uviedla, že maloletá C. sedemdňovú striedavú starostlivosť u otca počas bežných dní absolútne vylučuje a maloletý A. je so sedemdňovým modelom vysporiadanejší, ale nemá problém ani so starostlivosťou u mamy. Poukázala na to, že maloletá sa v domácnosti u otca niekoľkokrát počas roka cítila neisto, potrebovala pocit dennodennej istoty, bezpečia a pokoja, ktorý pociťuje práve pri mame a vyjadrila sa, že k otcovi nechce ísť. Otec rozhodnutia maloletej nikdy neakceptoval a pýtal sa jej, či ju nahovorila mama, prípadne rýchlo zareagoval už naplánovaným programom, ktorým ju takmer vždy presvedčil. Nastali i situácie, kedy sa od otca vrátila s tým, že ju buď ignoroval, aby jej dal pocítiť, že je za jej pocity a potreby byť viac s mamou nahnevaný alebo bol na ňu nepríjemný a dal jej pocítiť, že urobila zle. Poukázala na to, že maloletá sa od otca vracia v zlom psychickom rozpoložení, čo si všíma aj okolie. Maloletý vníma situáciu lepšie, jeho vzťah s otcom bol v porovnaní s maloletou vždy na lepšej úrovni. Uviedla, že v období zhoršeného zdravotného stavu

maloletých počas zimného obdobia sa pokúšala nechať deti v pokoji doliečiť, čo otec neakceptoval a obviňoval matku, že mu maloleté deti nechce dať a vyhrážal sa políciou. Vyprovokoval situáciu, ktorou ju donútil k vyjadreniam, ktoré následne používa ako obvinenia, že mu styku s maloletými deťmi bráni. Podotkla, že sa nikdy nestalo, že by maloleté deti neboli s otcom viac ako 8 dní.

Ďalej namietala, že konanie má aj inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Poukázala na nerešpektovanie vôle a vyjadrení maloletých detí, ktoré boli jasne vyslovené aj u kolíznej opatrovníčky dňa 23.06.2025 pri ich vypočúvaní, kde sa deti vyjadrili, že striedanie 7 dní u matky a 7 dní u otca je pre nich neprípustné a chcú si sami určiť, kedy k otcovi pôjdu. Na základe uvedených vyjadrení vznikla dohoda, že od septembra 2025 budú fungovať takýmto štýlom. Považuje za neprípustné vystavovať maloleté deti starostlivosti, ktorú odmietajú a ktorá zároveň nie je pre vytvorenie ich stabilného zázemia prospešná. Poukázala na správu kolízneho opatrovníka zaslanú súdu dňa 10.07.2025, z ktorej je zrejmé, že komunikovala s otcom, v ktorej medzi všeobecnými vyjadreniami, že deti majú s oboma rodičmi vytvorený citový vzťah a že majú záujem o trávenie času s oboma rodičmi, ktoré nikto nespochybňuje, absentuje informácia o tom, že ďalšie fungovanie je od septembra 2025 jasne dohodnuté z dôvodu, že deti starostlivosť vo forme 7 dní u matky a 7 dní u otca odmietajú. Vyjadrila pochybnosť o reálnom hájení záujmov maloletých detí kolíznym opatrovníkom a po podávaní neúplných informácií sa stráca aj dôvera detí v túto osobu. Ďalej uviedla, že prvoinštančný súd v napadnutom uznesení vychádzal z posudku psychológa, ktorý odporúča predĺžiť interval z 5 dní na 7 dní alebo odporúča zverenie detí do starostlivosti matky s jasne vymedzeným stykom pre otca, pričom tieto vyjadrenia považuje za dve úplne rozdielne formy starostlivosti, ktoré sa navzájom bijú a z odporúčania psychológa tým pádom nie je možné vychádzať. Navrhla model odporúčaný psychológom, a to zverenie maloletých detí do starostlivosti matky s jasne vymedzeným stykom s otcom, ktoré považuje za najvhodnejšie riešenie, v najlepšom záujme maloletých detí. Namietala absenciu úvahy súdu o ochrane najlepšieho záujmu maloletých detí v napadnutom uznesení. Poukázala na nález Ústavného súdu SR II. ÚS 101/2022 zo dňa 10.05.2022. Namietala, že súd v odôvodnení len stroho skonštatoval, že vychádzal z aktuálnej správy kolíznej opatrovníčky ako aj zo správy z poradensko-psychologického procesu bez akejkolvek vlastnej úvahy. Považovala za potrebné uviesť, že z uvedených správ nevyplýva, že by boli oprávnené záujmy maloletých detí ohrozené, a preto je potrebné daný stav riešiť neodkladným opatrením, nakoľko úprava rodičovských práv a povinností po rozvode manželstva budú vyriešené v konaní vo veci samej. Uviedla, že v rámci najlepšieho záujmu maloletých detí by starostlivosť počas bežných dní zabezpečovala ona s tým, že otec nebude mať nijako obmedzené právo sa s maloletými deťmi stykať. Podotkla, že žijú v jednom meste, kde maloleté deti navštevujú školu a majú športovú činnosť, na ktorej sa s maloletými deťmi otec bežne stretáva. Víkendy a prázdniny, a teda voľný čas by preferovala rozdeliť rovnako medzi oboch rodičov. Uvedenému prispôsobila aj svoje životné podmienky, keď si zabezpečila nájom v meste, v ktorom žili spoločne, hoci ju k tomuto miestu nič neviaže. Dodala, že aj napriek tomu, že považuje uvedenú formu starostlivosti za najvhodnejšiu, po pojednávaní vo veci rozvodu dňa 12.05.2025 svoje stanovisko k celej veci zväžila, a na spoločnom stretnutí dňa 16.06.2025 za účelom čo najskoršieho ukončenia rozvodového konania formou dohody navrhla formu starostlivosti, kedy by sa otec staral o deti v každom párnom týždni od stredy do štvrtka a v každom nepárnom týždni od štvrtka do nedele. Získal by tak istotu, že s maloletými deťmi môže byť viac ako len cez víkend, čím by sa z jeho strany predišlo neopodstatneným útokom a obviňovaniu matky, že mu bráni v styku s maloletými deťmi. V uvedenom našla zhodu i s maloletými deťmi, ktorým sa daná forma starostlivosti pozdáva. Otec však akúkoľvek matkou navrhovanú formu starostlivosti o maloleté deti odmieta, na názory detí neprihliada a má za to, že jeho záujmom je len pomsta voči matke za to, že po jeho fyzickom útoku spolu s maloletými deťmi opustila spoločnú domácnosť. Namietala, že otec s ňou nekonzultuje základné a dôležité veci týkajúce sa detí, odmieta jej priamo odpovedať na otázku, kde sa práve nachádzajú a absolútne neakceptuje jej rolu matky, taktiež s ňou odmieta konzultovať zdravotný stav detí a nerešpektuje jej rady ohľadne liečby. Uviedla, že uvedené je v príkrom rozpore s ochranou záujmov maloletých detí. Taktiež namietala, že otec svojvoľne a bez konzultácie prihlasuje deti na zápasy a turnaje v zahraničí, ktoré je potrebné uhradiť a prihlasuje ich na nové športové krúžky. Ďalej uviedla, že otca niekoľkokrát vyzývala k dohode pred vianočnými sviatkami a pred letnými prázdninami, avšak odmietol komunikovať a všetko sa snažil riešiť neodkladným opatrením. V rámci starostlivosti bolo otcovi schválené neodkladné opatrenie aj počas vianočných sviatkov, hoci nebolo absolútne potrebné ho podávať, pretože túto tému otvárala a snažila sa dohodnúť. Podávanie neodkladných opatrení z dôvodu, že si otec chce naplniť túžby výhry nad ňou ako matkou považuje za zbytočné zaťažovanie súdov, nakoľko vždy mal ponúknutú možnosť sa dohodnúť.

7. K odvolaniu matky sa vyjadril kolízny opatrovník, ktorý uviedol, že k tvrdeniu naliehavosti zastáva názor, že v danom prípade bola naplnená podmienka naliehavosti pre vydanie neodkladného opatrenia z dôvodu potreby vyriešenia otázky osobnej starostlivosti o maloleté deti, s cieľom zabezpečenia ich stability a predchádzaniu ďalším konfliktom medzi rodičmi. Uviedol, že zo zisťovaní kolízneho opatrovníka vyplynulo, že medzi rodičmi dlhodobo pretrváva vysoký stupeň konfliktu, ktorým sú maloleté deti negatívne ovplyvňované a absencia dohody medzi rodičmi vedie ku konfliktným situáciám, ktoré nepriaznivo vplyvajú na emocionálne prežívanie maloletých a tým dochádza k ohrozeniu ich emocionálneho prežívania. Všetky zistenia kolízneho opatrovníka vychádzajú z objektívne zistených skutočností, ktoré vyplynuli v rámci pohovorov s rodičmi, s maloletými ako aj zo spolupráce rodiny s referátom poradensko-psychologických služieb, ktorý v rámci svojho stanoviska odporúčal na základe spolupráce s rodinou upraviť prebiehajúci model starostlivosti, ktorý bol toho času realizovaný v 5 dňových intervaloch. Tento model spolupracujúci psychológ vyhodnotil ako pre deti nevyhovujúci z dôvodu krátkych intervalov striedania, čím nie je maloletým deťom vytvorené stabilné prostredie a majú narúšanú dennú rutinu. Spolupracujúci psychológ konštatoval, že na základe spolupráce s rodinou vyplynulo, že je forma striedavej osobnej starostlivosti vhodná, nakoľko maloleté deti na základe ich vyjadrení vnímajú oboch rodičov ako starostlivých a radi s nimi trávajú čas. Psychológ konštatoval, že u maloletých detí nie je prítomný strach z otca, deti majú s otcom blízky vzťah a odporúčal rodičom upraviť režim buď predĺžením intervalu na týždennú starostlivosť, ktorý poskytne deťom pocit istoty a predvídateľnosti alebo zverenie detí matke s jasne upraveným režimom styku pre otca. Rodičia maloletých napriek odporúčaniam psychológa neboli schopní dospieť k vzájomnej dohode aj napriek skutočnosti, že bolo konštatované, že prebiehajúci 5 dňový režim starostlivosti nie je pre maloleté deti vyhovujúci a pôsobí destabilizačne.

Ďalej uviedol, že vyjadrenia maloletých detí počas realizovaného pohovoru nemali charakter stabilného a vnútorne presvedčivého stanoviska. Vyjadrenia detí sa javia ako ovplyvnené aktuálnou situáciou v rodine a emocionálnym postojom rodičov. Domnieva sa, že v danej situácii nie je v najlepšom záujme detí, aby si sami určovali, kedy budú u ktorého rodiča, nakoľko by takéto rozhodovanie maloletých o veciach, ktoré majú byť predmetom rodičovskej dohody, prípadne rozhodnutia súdu, mohli u detí vyvolávať stres, neistotu, pocit viny prípadne lojality voči jednému z rodičov a v neposlednom rade ešte viac destabilizovať situáciu v rodine.

Poukázal na preverenia situácie v rodine, na základe ktorých bolo zistené, že počas letných prázdnin prebiehala starostlivosť o maloleté deti v režime dvojtýždenných intervalov medzi rodičmi, ktorý režim fungoval na základe dohody rodičov. Počas tohto obdobia nebol zo strany rodičov podaný podnet na orgán sociálnoprávnej ochrany detí a kurately vo veci možného ohrozenia detí, neplnenia rodičovských povinností alebo iného problému súvisiaceho so starostlivosťou. Taktiež neevduje podnety od rodičov, ktoré by naznačovali, že by uvedený režim bol pre deti nevyhovujúci alebo nefunkčný. Na základe uvedeného sa javí, že počas tohto režimu starostlivosti nedochádzalo medzi rodičmi ku konfliktom, a tým k negatívnemu prežívaniu maloletých.

Konštatoval, že obaja rodičia sú dostatočne kompetentní realizovať starostlivosť o maloleté deti, obaja rodičia majú vytvorené vhodné podmienky, na strane ani jedného z rodičov neboli zistené nedostatky, prípadne neschopnosť rodiča zabezpečiť vhodnú starostlivosť o maloletých, a to ani v prípade nepriaznivého zdravotného stavu maloletých. Mal za to, že jeho stanovisko naplňa záujem maloletých detí, vychádza zo súhrnu faktorov, z dlhodobej spolupráce s rodinou a nie je výsledkom parciálneho názoru detí. Názor maloletých je jedným z faktorov pri rozhodovaní, prípadne pri uzatváraní rodičovskej dohody, avšak pri rodičovskom konflikte považuje za rozhodujúce, či celkové usporiadanie vzťahov zodpovedá potrebám vývinu, stability a emocionálneho rozvoja maloletých.

Na základe uvedeného zotrval na svojom predchádzajúcom stanovisku, že v danom štádiu konania je úprava osobnej starostlivosti o maloleté deti dôvodná a nariadená striedavá starostlivosť je vhodným dočasným riešením do právoplatného rozhodnutia konania vo veci rozvodu manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom.

8. K odvolaniu matky sa vyjadril otec podaním zo dňa 09.09.2025, doručeným súdu dňa 10.09.2025, v ktorom uviedol, že žiada rozhodnutie súdu prvej inštancie v plnom rozsahu ako vecne správne potvrdiť. Poukázal na to, že v predmetnej veci zo strany súdu prvej inštancie nedošlo k porušeniu procesných postupov a ani k porušeniu práva na spravodlivý proces. Taktiež nesúhlasil s tým, že by konanie malo inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Mal za to, že vec bola správne právne posúdená a rozhodnutie súdu prvej inštancie je aj dostatočne odôvodnené. Ďalej uviedol, že ak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol podaný počas prebiehajúceho konania vo veci samej, ide o rozhodovanie v rámci tohto konania, nejde o samostatné konanie. Zdôraznil, že neodkladné opatrenie

podal z dôvodu neustále konfliktnej a nadradenej komunikácie matky, ktorá opovrhne odporúčaniami kolízneho opatrovníka ako aj psychológa, ktorí navrhujú 7 dňový interval striedania detí medzi rodičmi, s čím súhlasia aj maloleté deti. V tejto súvislosti poukázal na to, že vo viacerých správach ako aj v rozhodnutiach súdu prvej inštancie bolo konštatované, že obaja rodičia sú dostatočne kompetentní realizovať starostlivosť o maloleté deti, majú vytvorené u oboch rodičov vhodné podmienky, pričom ani u jedného z rodičov neboli zistené v tomto smere nedostatky. V závere svojho vyjadrenia uviedol, že matka maloletých detí v čase podania žiadosti o rozvod hovorila o nadštandardnom vzťahu detí s otcom, pričom svoje tvrdenia začala meniť ako sa on začal dožadovať rovnomernej starostlivosti. Zrazu matka uvádzala, že sa deti otca boja, odchádzajú od neho v zlom stave a iné nezmysly. Zdôraznil, že všetky tieto obvinenia už vyvrátil psychológ, ktorého deti navštevovali 4 mesiace a ktorý potvrdil pozitívny vzťah medzi ním a maloletými deťmi. Poukázal na to, že matka sa ho opakovane snaží dehonestovať, či už pred inštitúciami ale aj samotnými deťmi, dokonca deťom rozpráva, že majú mať jednu domácnosť a striedanie nie je pre nich vhodné. Opätovne poukázal na to, že matka sponchybňuje vyjadrenie psychológa ako aj stanoviská kolízneho opatrovníka alebo súdov. Ďalšie skutočnosti uvádzané v tomto vyjadrení súd do rozhodnutia neuvádzal, nakoľko tvrdenia otca priamo nesúviseli s jeho argumentáciou vo vzťahu k úprave styku s maloletými deťmi.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 písm. b) CMP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkom konania (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), d) a h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), po oboznámení sa s obsahom spisu a po odvolacom prieskume odvolaním napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie dospel k záveru o splnení podmienok pre zmenu odvolaním napadnutého rozhodnutia.

10. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie je nariadenie neodkladného opatrenia na základe návrhu, ktorým sa otec domáha, aby na čas do právoplatného skončenia konania o rozvoze manželstva a úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvoze manželstva, vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 51P/218/2024, súd upravil styk otca s maloletými deťmi A. a C. tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi každý páry kalendárny týždeň od pondelka od 08:00 hod. do nasledujúceho nepárneho pondelka do 08:00 hod., počas jarných prázdnin každý páry kalendárny rok od prvého dňa jarných prázdnin od 08:00 hod. do pondelka nasledujúceho po prázdninách do 08:00 hod., počas veľkonočných prázdnin každý nepáry kalendárny rok od štvrtka predchádzajúceho Veľkonočnému piatku od 08:00 hod. do prvého pracovného dňa po školských prázdninách do 08:00 hod., počas vianočných sviatkov každý nepáry kalendárny rok od posledného dňa školského vyučovania od 08:00 hod. do 25.12. do 09:00 hod., od 01.01. od 09:00 hod. do prvého pracovného dňa po vianočných školských prázdninách do 08:00 hod., každý páry kalendárny rok od 25.12. od 09:00 hod. do 01.01. do 9:00 hod., počas letných prázdnin každý kalendárny rok od 15.07. od 10:00 hod. do 01.08. do 10:00 hod., a od 15.08. od 10:00 hod. do 31.08. do 10:00 hod., s tým. Že miestom prevzatia a odovzdania maloletých detí je školské zariadenie, ktoré navštevujú, a ak nie je možné maloletých prevziať a odovzdať v školskom zariadení, je miestom prevzatia a odovzdania maloletých miesto bydliska odovzdávajúceho rodiča.

11. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu matky, ako aj s poukazom na obsah napadnutého uznesenia, je posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol správne, keď návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel.

12. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

13. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

14. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

15. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

16. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

17. V zmysle čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkolvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

18. Podľa čl. 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“), záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä: a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

19. Podľa § 24 ods. 5 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

20. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva účel neodkladného opatrenia, ktorým je predbežná, rýchla i keď len dočasná úprava právnych (nielen faktických) pomerov účastníkov. Nariadenie neodkladného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva (nároku) a aby neboli vážnejšie pochybnosti o jeho potrebe. Neodkladné opatrenie je inštitútom procesného práva, ktoré môže súd nariadiť, ak je potrebné, aby boli dočasne upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený. Neodkladné opatrenie je predbežným aj v tom zmysle, že sa ním neprejudikujú práva účastníkov a tretích osôb. Nie je konečným rozhodnutím, lebo jeho účelom je len dočasná úprava pomerov účastníkov. Nevyhnutným predpokladom pre vyhovenie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je osvedčenie skutkových okolností, z ktorých plynie záver, že je život, zdravie a priaznivý vývoj maloletého dieťaťa vážne ohrozený alebo narušený, ak to vyžaduje verejný záujem alebo ak je naliehavá potreba bezodkladne upraviť pomery. Táto naliehavosť je príčinou, že súd môže rozhodnúť iba na základe osvedčenia tvrdených skutočností bez toho, že by musel byť tvrdený nárok nepochybne preukázaný. Posúdenie, či a kedy je takáto potreba daná, je ponechané na úvahu súdu, pričom je potrebné starostlivo skúmať všetky dôsledky, ktoré by mohli nastať pre účastníka nenariadením neodkladného opatrenia.

21. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia musia byť osvedčené okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto opatrenie. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia sa posudzuje tak podľa obsahu návrhu, pripojených listín a skutkových okolností z nich vyplývajúcich, ale aj dôvodnosti návrhu z hľadiska právneho posúdenia veci. Účelom neodkladného opatrenia je totiž rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MCdo 3/2010 zo dňa 29.07.2010).

22. Odvolací súd zdôrazňuje, že účelom neodkladných opatrení vo veciach maloletých detí je poskytnutie preventívnej ochrany ich právam a záujmom ešte pred ich porušením či ohrozením. Všeobecné zásady charakterizujúce inštitút neodkladného opatrenia sa vzťahujú aj na konanie vo veciach maloletých, v ktorom sú súdy povinné prioritne chrániť záujmy maloletých detí a prioritne poskytnúť zvýšenú ochranu ich právam. V konaní vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti pri nariadení neodkladného opatrenia je súd v záujme maloletého dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Pre súd je prvoradý záujem maloletého dieťaťa a vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodičmi, resp. osobami blízkymi, pričom zvláštny význam sa kladie na záujem dieťaťa, ktorý má mať prednosť pred záujmom rodiča, resp. osobou blízkou a neumožňuje vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie a rozvoj dieťaťa. Neodkladné opatrenie však zásadne nemôže prejudikovať práva a záujmy účastníkov a súd môže pristúpiť k nariadeniu neodkladného opatrenia v závislosti od konkrétnych okolností, pričom musí starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Neodkladné opatrenie môže byť teda nariadené vtedy, ak má za preukázané, že riešenie situácie maloletého dieťaťa neznesie odklad. Takýmto rozhodnutím je možné urýchlene a pružne riešiť situácie, keď je potrebný okamžitý zásah súdu. U maloletých pôjde v zásade o zásah do stavu, ktorým je bezprostredne ohrozená ich výživa, výchova, prípadne iné dôležité záujmy. V konaniach vo veciach starostlivosti súdu o maloletých (§ 111 CMP) je neodkladné opatrenie procesným prostriedkom ochrany zjavne ohrozených práv maloletého dieťaťa do doby, kým nebude o nich rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine.

23. Cieľom neodkladných opatrení je provizórna (dočasná) okamžitá úprava pomerov účastníkov konania s cieľom umožniť ničím nerušené rozhodovanie vo veci samej. To však neznamená, že ho súd môže vydať len na základe tvrdení navrhovateľky, bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Pred nariadením neodkladného opatrenia nemusí byť nárok dokázaný, musí byť aspoň osvedčený. Osvedčenie (na rozdiel od dokázania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formalities, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná. Pri nariadení neodkladného opatrenia teda súd poskytne oprávnenému účastníkovi dočasnú ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda, že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť nie sú celkom nepochybné. Dočasnou úpravou urobenou vo forme neodkladného opatrenia sa preto neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak.

24. Ako už bolo uvedené vyššie, nariadenie neodkladného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva (nároku) a aby neboli vážnejšie pochybnosti o jeho potrebe. Neodkladné opatrenie je inštitútom procesného práva, ktoré môže súd nariadiť, ak je potrebné, aby boli dočasne upravené pomery účastníkov alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený. Vychádzajúc z osvedčeného stavu veci sa odvolací súd plne stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie o potrebe neodkladnej a dočasnej úpravy styku otca s maloletými deťmi, a to i napriek odvolacím námietkam matky. Z obsahu spisu má odvolací súd za osvedčené, že rodičia nežijú v spoločnej domácnosti, faktickú osobnú starostlivosť o maloleté deti vykonáva matka, pričom realizácia styku otca s maloletými deťmi je v dôsledku výrazne ambivalentného a konfliktného vzťahu rodičov problematická. Na súde prvej inštancie je aktuálne pod sp. zn. 51P/218/2024 vedené konanie o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode, ktoré doposiaľ nie je právoplatne skončené. Konanie vo veci samej o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva neprebíha. Odvolací súd mal za osvedčené, že realizácia styku otca s maloletými deťmi je spojená s výraznými ťažkosťami spočívajúcimi v obmedzovaní ich vzájomného styku zo strany matky. Odvolací súd mal za osvedčené, že rodičia ku konsenzu o danej otázke nedospeli, rodičovská dohoda medzi nimi absentuje a styk otca s maloletými deťmi doposiaľ nebol upravený právoplatným autoritatívnym súdnym rozhodnutím, resp. predchádzajúce nariadené neodkladné opatrenie už zaniklo.

25. Žiada sa poznamenať, že kontakt rodičov s ich maloletým dieťaťom je takým významným činiteľom ovplyvňujúcim zdravý vývoj dieťaťa, ktorý sa zákonodarca rozhodol riešiť právnou úpravou styku rodičov s ich maloletými deťmi; považuje ho za neoddeliteľnú súčasť rodičovských práv a práv dieťaťa

upravených v Zákone o rodine. Právo styku rodiča s dieťaťom je právom, ktoré vznikne tomu rodičovi, ktorému dieťa nie je rozhodnutím súdu zverené do jeho osobnej starostlivosti. Právo styku vychádza priamo z Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava SR“), keď v zmysle čl. 41 ods. 4 Ústavy SR „starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Práva rodičov možno obmedziť a maloleté deti možno od rodičov odlúčiť proti vôli rodičov len rozhodnutím súdu na základe zákona“. Právo styku vyplýva tiež z viacerých ustanovení Dohovoru o právach dieťaťa, kde je upravené v článku 7 ako právo dieťaťa poznať svojich rodičov a právo na ich starostlivosť, v článku 8, ktorý zakotvuje právo dieťaťa na zachovanie jeho rodinných vzťahov v súlade so zákonom a s vylúčením nezákonných zásahov, v článku 29 bod 1, v zmysle ktorého má výchova dieťaťa viesť k posilňovaniu úcty k rodičom dieťaťa, tiež v článku 9 bod 3, podľa ktorého štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, uznávajú právo dieťaťa oddeleného od jedného alebo oboch rodičov udržiavať pravidelné osobné kontakty s oboma rodičmi, ibaže by to bolo v rozpore so záujmami dieťaťa, a v súvisiacom článku 18 bode 1, ktorý priznáva obom rodičom spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa. Právo styku a zásady jeho správneho výkonu sa premietajú aj do judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý opakovane konštatoval: „je v záujme dieťaťa aby udržiavalo rodinné vzťahy s odlúčeným rodičom a aby nebolo odtrhnuté od svojich rodičov (Gorgula vs. Nemecko - č. 744969/01) dieťa má právo na to, aby dostalo príležitosť rozvíjať svoj vzťah ku každému z rodičov a prejavíť svoje city skutočne slobodne, bez akéhokoľvek vonkajšieho tlaku zo strany druhého rodiča“ (Hansenová vs. Turecko - č. 36141/97). Odvolací súd preto na tomto mieste zdôrazňuje, že obaja rodičia majú rovnaké rodičovské práva aj povinnosti. Právo rodiča, ktorému maloleté deti neboli zverené do osobnej starostlivosti alebo ktorý faktickú osobnú starostlivosť o maloleté deti nevykonáva, stretávať sa s jeho deťmi, je jedným z jeho základných práv. Vzťah dieťaťa a rodiča je prirodzeným biologickým vzťahom a každé dieťa potrebuje pre zdravý vývoj pocit spolupatričnosti nielen so svojou matkou, ale aj so svojím otcom. Len ich vzájomné pozitívne pôsobenie v rámci výchovného procesu dáva záruku riadneho vývoja dieťaťa. Výchovné pôsobenie len zo strany jedného rodiča má spravidla za následok nedostatky správania a myslenia. Úlohou druhého rodiča, ktorý maloleté deti vychováva, je okrem iného, aby so zreteľom na ich záujem, ktorý je prioritný, vytváral priaznivé podmienky na styk druhého rodiča a maloletých detí.

26. V predmetnej veci odvolací prihladal na zistené skutočnosti ohľadom úpravy styku otca s maloletými deťmi, rešpektujúc aktuálne správy kolízneho opatrovníka ako aj stanovisko psychológa. Spolupracujúci psychológ konštatoval, že na základe realizovaných kontaktov s rodinou a zistení vyplynulo, že forma striedavej osobnej starostlivosti je vhodná, nakoľko obe maloleté deti vnímajú oboch rodičov ako starostlivých, s ktorými radi trávajú čas. Za tohto stavu bolo preto potrebné dočasne upraviť pomery neodkladným opatrením, pokiaľ ide o úpravu styku otca s maloletými deťmi, nakoľko medzi rodičmi dlhodobo pretrvávajú konfliktné situácie, ktoré nepriaznivo vplyvajú na maloleté deti. Taktiež nemožno nespomenúť, že počas letných prázdnin prebiehala starostlivosť o maloleté deti medzi rodičmi v dvojtýždňových intervaloch, a to na základe ich dohody, pričom v tomto smere neboli zistené žiadne skutočnosti, na základe ktorých by bol uvedený režim pre deti nevyhovujúci alebo nefunkčný. Znamená to, že obaja rodičia majú momentálne vytvorené vhodné podmienky na realizáciu striedavej osobnej starostlivosti, ktorú odvolací súd premietol aj na obdobie vianočných sviatkov, Silvestra v roku 2025 ako aj Nového roka 01.01.2026.

27. Vzhľadom k tomu, že medzi rodičmi maloletých neustále pretrvávajú konfliktné situácie, tak za miesto odovzdania maloletých detí na styk s každým z rodičov prioritne odvolací súd určil školské zariadenie, ktoré maloleté deti navštevujú a v prípade, že deti sa budú zdržiavať v bydlisku rodičov, tak miestom odovzdania alebo prevzatia detí bude bydlisko matky. V tejto súvislosti odvolací súd apeluje na oboch rodičov, aby sa vyvarovali verbálnych i neverbálnych negatívnych prejavov vo vzťahu k druhému rodičovi pred maloletými deťmi, pretože aj len priemerne empatické dieťa sa za takejto situácie nemôže cítiť dobre a takáto okolnosť kladie na jeho psychiku ďalšie neúmerné požiadavky. Naopak rodičia by mali mať na zreteli vždy najlepší záujem svojich maloletých detí, ktoré majú právo na oboch svojich rodičov, na ich lásku, starostlivosť a podporu. V záujme maloletých detí, aby mali vytvorený blízky emocionálny vzťah k obom svojim rodičom, pričom tí by nemali brániť vytvoreniu a rozvíjaniu tohto vzťahu. Je nežiaduce, aby maloleté deti boli vystavované konfliktu lojality k rodičom a ovplyvňované negatívnymi vzťahmi medzi nimi.

28. V konaní o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode súd prvej inštancie vedenom na Okresnom súde Pezinok pod č.k. 51P/218/2024 vykoná riadne a úplné dokazovanie, na základe ktorého rozhodne o tom, ktorému z rodičov budú maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti, prípadne striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, v akom rozsahu a za akých podmienok bude druhý rodič oprávnený stykať sa s nimi a v akej výške bude na deti platiť výživné. Rodičia sa môžu o úprave ich rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode dohodnúť, pričom táto dohoda podlieha schváleniu súdu.

29. Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam, majúc na zreteli najlepší záujem maloletých detí ako prvoradé hľadisko pri jeho rozhodovaní, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil za použitia ustanovenia § 388 CSP tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

30. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu jednomyseľne pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods. 1 CMP, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).